

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0065 van 7 december 2010
in de zaak 2010/0545/SA/2/0526

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Inke DEDECKER
kantoor houdende te 3600 Genk, Stoffelbergstraat 4
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

[REDACTED]

*Tussenkomende
partij:*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 28 juni 2010 strekt tot de vernietiging en de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 18 mei 2010, waarbij aan [REDACTED] in het kader van het windpark langs de [REDACTED] vaart te Maaseik de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van de drie windturbines M-01, M-02 en M-03 met de bijhorende middenspanningscabines en een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van de drie windturbines M-04, M-05 en M-06 en aanhorigheden op de percelen ten kadaster gekend onder [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 november 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ineke DEDECKER die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Andy BEELEN die *loco* advocaat Christian LEMACHE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Pieter Jan VERVOORT die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De Raad stelde de zaak in dezelfde staat in voortzetting naar de openbare terechtzitting van 30 november 2010 teneinde de verzoekende partijen standpunt te laten innemen met betrekking tot het al dan niet voorzetten van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en dit gelet op het koppelingsmechanisme van artikel 5 van het Milieuvergunningsdecreet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

Ter openbare terechtzitting van 30 november 2010 zijn alle partijen schriftelijk verschenen.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ vraagt met een op 3 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 21 oktober 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 16 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) diende de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "*het bouwen van een windpark langs de ■■■■■vaart*" te Maaseik. De aanvraag betrof de inplanting van 6 publieke windturbines die aangesloten worden op het openbare elektriciteitsnet.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgesteld gewestplan Limburgs Maasland, gelegen in een agrarisch gebied met in overdruk een waterwinningsfunctie. Het project is tevens gelegen in een gebied dat volgens het Windplan Vlaanderen in aanmerking komt voor windenergie.

Bij de aanvraag werd een lokalisatienota gevoegd teneinde op grond van artikel 4.4.9, §2 VCRO de nodige verantwoording voor de inplanting van de windturbines te geven.

Naar aanleiding van het georganiseerde openbaar onderzoek werden er 47 bezwaren ingediend. Enkel de bezwaren met betrekking tot de drie meest noordelijk gelegen windturbines werden weerhouden. De meest noordelijke windturbines (M-01, M-02 en M-03) worden uit de stedenbouwkundige vergunning gesloten.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik bracht op 15 maart 2010 een ongunstig advies uit.

De afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling Limburg heeft op 5 januari 2010 een ongunstig advies uitgebracht.

De interdepartementale Windwerkgroep bracht op 4 maart 2010 een gunstig advies uit.

Bij besluit van 18 mei 2010 heeft de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de meest noordelijk gelegen windturbines met bijhorende middenspanningscabines (M-01, M-02 en M-03) en verleende zij de stedenbouwkundige vergunning voor de zuidelijk gelegen windturbines M-04, M-05 en M-06 en dit onder de volgende motivering:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De oprichting van de windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2010 6% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen.

De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

Het ruimtelijk principe van de gedeconcentreerde bundeling wordt algemeen voor de inplanting van windturbines verijnd in het principe van de plaatsdeling (site sharing). Door windturbines zoveel als mogelijk te bundelen, moet het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen worden gegarandeerd. De voorkeur gaat dan ook uit naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van clustering van windturbines, veeleer dan een verspreide inplanting van solitaire turbines. Er moet worden gestreefd naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in de nabijheid van of in de stedelijke gebieden en de kernen van het buitengebied.

De turbines worden in lijnvorm parallel gebundeld met de [REDACTED] vaart aan de westelijke zijde ter hoogte van Waterloo op het grondgebied van Maaseik. De drie meest zuidelijke turbines lopen parallel met de vaart, de lijn van de drie meest noordelijke turbines loopt wat weg van de vaart. De onderste drie turbines liggen ter hoogte van het industrieterrein op

het Hoog Geisterveld dat enkele grootschalige bedrijfsgebouwen bevat. Het principe van gedeconcentreerde bundeling is bijgevolg gerespecteerd.

De projectlocatie biedt duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines. De schaal van het landschap en de lijninfrastructuur stemmen overeen met het voorgestelde project, waardoor het project bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Maar de drie meest noordelijk gelegen turbines zijn eveneens gelegen in de open ruimte verbinding tussen Opitter en Waterloo in de Vlake van Bocholt, nabij het kleinstedelijk gebied Bree. Het behoud van open ruimte verbindingen is gewenst binnen stedelijke en economische netwerken en in of nabij stedelijke gebieden. Nieuwe bebouwing wordt zoveel mogelijk geweerd en de ruimtelijke relatie tussen de verbonden gebieden gewaarborgd.

Voor de drie meest zuidelijk gelegen turbines is er geen sprake van een aantasting van de voornoemde open ruimte verbinding. Deze turbines zijn gelegen in de vork van de bestaande bebouwing en infrastructuur gevormd door de [REDACTED] vaart, het bedrijventerrein Hoog Geiserveld met enkele grootschalige bedrijfsgebouwen en de ingevulde woongebieden van Dorpervel en Waterloo. De verstoring van het landschap is hier miniem wat te verklaren is door de relatief wijde afstand tussen de molens onderling, door hun ranke voorkomen en het ontbreken van reliëfwijzigingen. Deze drie turbines vormen een ruimtelijk coherent project met een regelmatige inplanting met gemiddelde afstand tussen turbines van ca. 400 m en die optimaal aansluit bij de vaart op een gemiddelde afstand van ca. 250 m en eveneens bij het bedrijventerrein.

Ruimtelijk kan dan ook slechts gedeeltelijk gunstig geoordeeld worden voor deze locatie, met name voor de drie meest zuidelijk gelegen turbines.

Er kan niet worden ingegaan op het ongunstige advies van de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Limburg. Het verschuiven van de turbines naar de hoeken van landbouwkavels en zo dicht mogelijk bij bestaande landbouwwegen zou immers het coherent project en de regelmatige bundeling met de aanwezige lijninfrastructuur kunnen hypothekeren, waardoor de goede ruimtelijke ordening en de bestaanbaarheid van deze turbines met de onmiddellijke omgeving in het gedrang komt. Bovendien nemen de turbines van het voorgestelde project een relatief beperkte oppervlakte in waardoor de schade aan de structuur van het landbouwgebied toch vrij beperkt blijft en de exploitatie van de gronden in geen geval in het gedrang wordt gebracht. Voor de aanvoer van windturbine onderdelen wordt zo veel mogelijk gebruik gemaakt van de bestaande wegenis. Indien nodig worden er toegangswegen naar de inplantingsplaats van windturbines aangelegd. Om de impact op de landbouwgebieden beperkt te houden wordt de ingenomen oppervlakte door de toegangswegen minimaal gehouden. De toegangswegen worden zoveel mogelijk langs de perceelsgrenzen gehouden. Bij sommige publieke landbouwwegen moeten wel verbeteringen worden aangebracht om het transport mogelijk te maken. Het grondgebruik wordt bijgevolg optimaal benut en de landbouw wordt nauwelijks beïnvloed. Ook het agrarisch gebruik van de landbouwgronden wordt nauwelijks beperkt. Er is geen invloed geconstateerd van windturbines op het gewas en het vee. Er is een akkoord afgesloten met elke landbouwer die eigenaar of pachter is van de gronden die in gebruik zouden genomen worden door de windturbines, toegangswegen en kabels.

Er wordt ook door het inplanten van windturbines in de voorgestelde projectzone geen significante negatieve invloed op het landschap verwacht. De inplantingsplaats is niet gelegen in een vaste trekroute voor vogels, maar sluit in noordelijke richting wel aan op een broedgebied van internationaal belang en in zuidoostelijke richting op een broedgebied van

nationaal belang. Er wordt voldaan aan de vooropgestelde minimum bufferafstanden van 700 en 500 meter met betrekking tot de broedgebieden die geheel of gedeeltelijk overlappen met de VEN-gebieden en de specifieke beschermingszones. Er worden dan ook geen fundamentele problemen en significante effecten in, of in relatie tot de gebieden van lokaal, gewestelijk, nationaal of internationaal belang verwacht. Dit wordt bevestigd door de positieve adviezen van Onroerend Erfgoed en het Agentschap voor Natuur en Bos (zie bijlagen) en zal verder via bindende voorwaarden in deze stedenbouwkundige vergunning worden bewaakt. Het is van belang dat een significante negatieve impact bij het vervoer en de opbouw van de windturbines op de bermen en taluds van de bestaande toegangswegen wordt vermeden.

....

De oorzaak van het voortgebrachte geluid van windturbines is tweevoudig. Het wordt gegenereerd door de rotatie van de wieken die een zoevend geluid voortbrengen. Anderzijds wordt geluid geproduceerd door de in de gondel opgestelde apparatuur, in het bijzonder de windturbinegenerator. De mogelijke maatregelen aan de bron worden genomen om de geluidsproductie tot een minimum te beperken. Het gaat hierbij onder meer om de isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken, en dergelijke meer.

Er zijn geen woningen van derden of woongebieden op minder dan 250 meter van de turbines gelegen. Overeenkomstig de omzendbrief 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines' van 2006 mag men er daardoor van uitgaan dat de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt blijft.

Alles dient evenwel in het werk gesteld te worden om het geluidsniveau te reduceren tot een niveau waarbij hinder voor de omgeving zoveel mogelijk vermeden wordt. Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden met betrekking tot het geluid gesteld in de voornoemde omzendbrief.

Slagschaduw komt voor wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt. In de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, kan de schaduw van de wiek zichtbaar zijn als een intermitterende schaduw.

Uit de slagschaduwsimulaties die in het dossier werden opgenomen blijkt dat er zich geen woningen binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevinden. De projectontwikkelaar dient te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden met betrekking tot slagschaduw uit de omzendbrief 'Afwegingskader en randvoorwaarden en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines' van 2006 wordt voldaan.

Uit de veiligheidsstudies komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevarenbronnen aanvaardbaar of verwaarloosbaar zijn.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer adviseert gunstig voor de voorgestelde inplanting van de windturbines. De maximale totale hoogte is beperkt tot 150 m. De turbines dienen niet te worden bebakend. Er is daardoor ook geen bijkomende visuele storing van de avondhorizon. Uit het advies kan worden afgeleid dat de turbines geen gevaar vormen voor het luchtverkeer.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is voor de drie meest zuidelijk gelegen windturbines – WT:M-04, WT:M-05 en WT:M-06 – in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en is bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving. De naar aanleiding van het openbaar onderzoek ingediende bezwaren werden, voor wat betreft deze drie turbines, weerlegd. De adviezen van de openbare besturen zijn (voorwaardelijk) gunstig of werden weerlegd. De aanvraag van deze drie windturbines kan daarom positief worden beoordeeld.

De aanvraag voor de drie meest noordelijk gelegen windturbines – WT:M-01, WT:M-02 en WT-03 en bijhorende middenspanningscabines – is niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en niet bestaanbaar met de onmiddellijke omgeving. Het bezwaar met betrekking tot deze drie turbines is gegrond. De turbines worden daarom uit de stedenbouwkundige vergunning gesloten.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dus niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad is van oordeel dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

De Raad stelt enerzijds vast dat de verzoekende partijen niet in de onmiddellijke nabijheid van de voorziene windturbines wonen.

Volgens het inleidende verzoekschrift woont de eerste verzoekende partij op een, in vogelvlucht gemeten, afstand van 367 meter, de tweede verzoekende partij op 547 meter, de derde verzoekende partij op 541 meter en de vierde verzoekende partij op 841 meter (de in het inleidende verzoekschrift vermelde afstand van 541 meter berust op een materiële vergissing, wat blijkt uit de medegedeelde stukken en wat eveneens ter openbare terechtzitting van 16 november 2010 werd bevestigd door de raadsman van de verzoekende partijen).

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift, meer bepaald in het onderdeel '*moeilijk te herstellen ernstig nadeel*' voldoende aannemelijk maken dat zij hinder en nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing. De aard en de omvang van deze hinder en nadelen zijn voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de bestreden beslissing.

Dit is voldoende om het rechtens vereiste belang conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vast te stellen.

B. Ontvankelijkheid *ratione temporis*

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de tijdigheid en dus de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

In het administratief dossier bevindt zich het attest van aanplakking. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 28 mei 2010.

Overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°b VCRO dienen voor derde belanghebbenden, beroepen tegen vergunningsbeslissingen ingesteld te worden bij de Raad binnen een vervalt termijn van dertig dagen die ingaat de dag na deze van de aanplakking. In de voorliggende zaak heeft de beroepstermijn dus een aanvang genomen op zaterdag 29 mei 2010, om af te lopen op zondag 27 juni 2010 en wordt deze termijn automatisch verlengd tot de eerste werkdag op maandag 28 juni 2010.

Ten onrechte houdt de verwerende partij voor dat de datum van effectieve ontvangst door de Raad bepalend zou zijn en niet de datum van verzending van het verzoekschrift.

De Raad kan de verwerende partij in haar redenering niet volgen. Artikel 4.8.14 VCRO schrijft voor dat alle processtukken aan de Raad worden toegezonden per beveiligde zending en dit op straffe van onontvankelijkheid. Het is dan ook de datum van verzending die bepalend is om de tijdigheid van een beroep bij de Raad vast te stellen en niet de datum van de ontvangst of neerlegging van het verzoekschrift.

Het door de verzoekende partijen ingesteld beroep bij aangetekende brief van 28 juni 2010 is dus tijdig.

De exceptie dient te worden verworpen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij roept de onontvankelijkheid van het voorliggende verzoekschrift in omdat de verzoekende partijen, in strijd met artikel 4.8.16, §5 VCRO, geen afschrift van het verzoekschrift per beveiligde zending aan de begunstigde van de bestreden beslissing, in casu de tussenkomende partij, zouden hebben gestuurd.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat uit de door de verzoekende partijen voorgelegde stukken inderdaad niet blijkt of zij daadwerkelijk hebben voldaan aan de in artikel 4.8.16, §5 VCRO voorgeschreven kennisgeving van het verzoekschrift aan de begunstigde van de bestreden beslissing.

De Raad is evenwel van oordeel dat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering op zich aangezien de kennisgeving louter ter informatie geschiedt en dus, in tegenstelling tot de betekening conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO, geen rechtsgevolgen creëert in hoofde van de verwerende partij en eventuele belanghebbenden, waaronder de tussenkomende partij.

De exceptie dient te worden verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter openbare terechtzitting van 16 november 2010 verklaarde de tussenkomende partij dat zij met de voorgenomen werken nog niet kan beginnen aangezien de inmiddels door haar op 16 juni 2010 bekomen milieuvergunning door de verzoekende partijen werd aangevochten bij de Minister.

De Raad heeft de zaak dan in dezelfde staat in voortzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 30 november 2010 om aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven standpunt in te nemen omtrent de voortzetting van de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De Raad is immers van oordeel dat de stedenbouwkundige vergunning op grond van artikel 5 §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en op grond van artikel 4.5.1, §2 VCRO geschorst is zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend.

Ter openbare terechtzitting zijn alle partijen schriftelijk verschenen.

De raadsman van de verzoekende partijen liet bij schrijven van 25 november 2010 weten dat zij, gelet op het nog hangende beroep tegen de milieuvergunning, de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging voor onbepaalde duur wenste uit te stellen. De raadsman van de tussenkomende partij heeft zich daarmee akkoord verklaard.

Art. 4.5.1, §2 VCRO voorziet dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege geschorst wordt indien de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, nog niet definitief werd verleend overeenkomstig het Milieuvergunningsdecreet.

De tussenkomende partij heeft op 16 juni 2010 van de verwerende partij een milieuvergunning verkregen voor de 3 windturbines M-04, M-05 en M-06 en de daarbij horende 3 transformatoren. Tegen deze milieuvergunning werd door de verzoekende partijen beroep aangetekend bij de Minister. Dit beroep is momenteel nog hangende.

Gelet op het voorgaande kan de Raad alleen maar vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 18 mei 2010 aan de tussenkomende partij verleende stedenbouwkundige vergunning, tijdelijk van rechtswege geschorst is.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

Eens de tijdelijke opschorting een einde neemt zodra er een milieuvergunning in laatste aanleg is verleend, kan de Raad door de verzoekende partijen op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden, en dit voor zover er op dat ogenblik nog een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden zou zijn.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 december 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS,   voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS